

CRISI DE SENY

La gent que s'ha apoderat dels poders públics, des de l'avveniment de la República, està demostrant-nos graciosaient que vivia als líms en tot unan fa referència a l'art de governar un poble. La seva manifesta incapacitat ens està donant molt que pensar i veiem que ens donarà molt més a escriure.

Els qui avui porten les regnes del poder no han vist encara que el país va a la desfeta i que la vida cada dia va posant-se impossible. Si vegessin el dany que han ocasionat a Espanya de dos anys ençà, no s'entrebindriem més jugant a ministeris que no entenen i deixarien lliure el camp a persones més enteses i de més grossa colvència. Si estmessin la República no apurarien, com fan ara, la paciència dels ciutadans.

Haurien d'acord conèixer que el poble està cansat, avorrit i fastiguetat en grau superlatiu de governants ineptes i sobretot insaciabiles. El poble no va contra la República que tants anys i afans li ha costat d'aconseguir-la, va contra els mercaders que amb el nom de republicans no fan més que desacreditar un règim democràtic que podia haver estat la salvació d'Espanya, seguint una política de llibertat, de justícia i de grans economies, on l'ètica tingués estada franca i el sentit comú un lloc preferent, únic remei al mal que va minant-nos i que amenaça destruir la societat.

La sort adversa ens ha proporcionat ministres que fan riure i que ni han cabut fer honor a la paraula que han donada. Així va dir-se crument, no fa molts dies, en un miting celebrat a casa nostra davant de milers d'espectadors.

La República votada en general pels espanyols el dia 12 d'abril de l'any 1931, no era la República que ens han donat tots els "Azafés" de més o menys categoria. La república somniada pel poble que treballa i que viu del seu esforç no era aquest desgavell funest que regna i que veiem que impera arreu.

Si malament estàvem, pitjor estem.

Si ja Indústria i el Comerç abans de la República no prosperaven almenys s'aguantaven fermes, esperant un temps millor.

Trist quadre!

Així veiem la Indústria quasi bé paralitzada; el Comerç arruïnat; l'Agricultura morta, vivint damunt d'aquest dadàver gegantesc una munió d'insectes i de paràssits amb la més completa indisciplina.

L'ordre públic, aquest bàsic fonament de tots els pobles que saben i volen viure a la moderna, es veu tan decaigut que ben aviat no hi haurà manera d'aturar la grossa lleva dissolvent i destructora que ens cau a sobre. Els atracaments diaris, els crims, el continu esclat de bombes, els robatoris, estan al·ordre del dia. I el poble, desamparat i trist, es veu esma-perdot que fins li manca l'ànim per formular contra tota aquesta disbaixa una energica protesta.

On són els homes, on és el seny que el poble esperava amb ànsia dels seus redemptors que li parlaven, no fa gaire, de millors, de recompenxes, d'economia, de salvació?...

El poble, desenganyat, ha vist que tot ha estat només que oratori electoral.

Si els que barren el pas a la vida, arràbassant càrrecs que no són de la seva competència, no fan un va-i-tot i miren que les coses s'arranquin d'altra manera, no seria gens estrany que ben aviat la misèria dels més acabés amb les comoditats d'aquells que de la República n'han fet una menjadora de proporcions incalculables.

No hi ha crisi d'autoritat. La crisi ben marcada és la de seny. I si el seny no impéra prompte, pensin els que governen que poden despertar a la desconsoladora realitat de la vida d'un moment a l'altre, com a abastament ensenyà l'obra mestra de Calderon "La vida es sueño", en la qual s'apren fins a l'evidència que dels ministeris a la torre i de la torre a la Moncloa no hi ha més que un pas.

(De "La Ciutat").

Retorn a la Mare Església

Una informació poc corrent ha arribat a les nostres oïdes, des de les llunyanies Indies. Sacerdots amb tota la parròquia i fins bisbes amb tota la diòcesi busquen el retorn a la Mare, volen tornar al si de l'Església Catòlica. Conversions en massa de pobles i imperis, com la dels Frans en temps de Clovis (496), a nosaltres, els homes del segle XX, ens fan l'efecte d'una llegenda. Perquè àdhuc en països com Anglaterra on es pot parlar realment de grans moviments de conversió, totes les conversions, per molt nombroses que siguin, avui dia no són més que casos individuals. Per això rebem amb més curiositat aquelles noves de les Indies angleses. ¿Qui són els que cerquen el retorn? ¿Qui els guia? ¿Qui ha suscitat aquest moviment?

En la costa sud-oest de les Indies angleses, l'anomenada costa Malabar (gairebé des de Mangalore fins al cap de Comorin), el Cristianisme hi entrà molt aviat. Tots aquells fidels en llur fe i culte estigueren completament sota la influència

d'aquell país que els havia retramés la Bona Nova: Síria, i més exactament, la Síria Oriental. Per això es comprèn que el cisma que l'any 431 separà de la Mare Església tota la Síria Oriental i propagava l'heretgia del Nestorianisme fes arribar les seves onades fins més enllà, fins a les Indies. Els cristians malabars es feren, poc a poc, tots nestorians. Però, quan per allà 1500 els portuguesos vingueren a aquest país i el conqueriren, hi desplegaren una gran activitat missionera, de tal manera que, al cap de 100 anys (1599, Sinode d'Urimper), quasi tots els malabars no-van ser feren catòlics.

Però l'any 1653 hi hagué un gran contratemps. Sota la direcció de l'ardiaca Tomàs Parambil, gairebé tota la cristianitat d'aquella costa renegà de la comunió romana i cercà una nova unió amb els nestorians. Però al fracassar aquesta temptativa, aquest ardiaca, que ne cercava altra cosa que una ordenació episcopal, es dirigí al Patriarca jacobita de la Síria Occidental

MIGUEL MELENDRÉS Pvre

A nuestros suscriptores

Durante la temporada de verano, serviremos el periódico a nuestros suscriptores tanto de la ciudad como de fuera, al punto donde nos indiquen, sin ningún aumento de precio.

Para ello, basta con que den aviso a esta Administración, especificando, con toda claridad, las señas de su nueva residencia.

Aquest accedí als seus presos i l'ordenà bisbe. Des d'aquell temps, els cristians malabars separats s'anomenen Jacobites, per bé que sense admetre cap de les doctrines errònees monofisites que els jacobites professen.

Aquests cristians jacobites de Malabar són els que ara tenen el propósito ferm de tornar a la comunió de l'Església Romana. L'ànim i el puntal de tot el moviment és l'Arquebisbe Mar Ivanios, que ara precisament compleix els 50 anys. Primerament fou superior del Sebiri jacobyta de Calcuta, després Professor del Collegi de Teologia, allà mateix. El P. Givargis (així s'anomenava abans d'ésser bisbe), renuncià, de bell antuvi, a la seva carrera en el món per a crear una institució religiosa, sota el nom de "De la Imitació de Crist" composta d'una branca masculina i una altra femenina. Degut a la seva vida austera i capacitat excepcional, l'any 1925 fou ordenat bisbe. Al novembre del mateix any, en un Sínode jacobita proposà posar fi al Cisma ja que Crist només havia fundat una Església, i els seus llibres litúrgics reconeixien el Primat de Pere. El Sínode encarregà a Mar Ivanios de portar avant l'afair i posar, sots dues condicions: Havia de conservar-se el ritu d'Antioquè, i els bisbes havien de conservar llurs càrrecs i llur Seu. Aquestes eren cinc. A l'últim moment, quan Roma expressà el seu consentiment, tres d'ells es repensaren. Unicament Mar Ivanios i Mar Teofilos, que també procedia de la Comunitat de Betània, realitzaren la unió, el 20 de setembre de 1930.

Aquest fet viril d'ambdós tingué una creixent influència. Parròquies en pes, amb llurs sacerdots, convents sencers anuncien la llur conversió. De tal manera que el juny de 1932, uns 8.000 cristians tornaren a viure en comunió amb Roma. Això decidià a la Santa Seu, a l'onze de juny de 1932, a crear, a Malacar, una província eclesiàstica pròpia, amb dues Seus episcopals, i així aquest nou brot en l'arbre de l'Església Catòlica, amb la seva fidelitat a la Jerarquia, creixerà, sens dubte, més i més. I que l'esperança en aquesta creixença és justificada ho demostra la nova molt recent que Mar Ivanios ha dirigit a Roma demanda oficial d'unió d'un bisbe amb 30 sacerdots i 20.000 ànimis

(De "VIDA CRISTIANA")

PARTICULES

ARERES

No totes les ànimes es purifiquen de les imperfeccions — com l'aigua dels estanys o el vi dels carretells — dins l'absoluta calma. N'hi ha que van eliminant les barreges impures en mig de mil desassossecos, a cop de timideses i temors, com és ara el bon blat entre la tremolor de les areres.

MIGUEL MELENDRÉS Pvre

NOTICIARIO BREVE

— La situación de Cuba insostenible.

— Parece que el dictador no encontrará mejor solución, que resignar los poderes y huir de la Isla.

— Balbo ha acuñado en Las Azores, felizmente.

— Su Santidad ha recibido en audiencia particular, a los tres obreros madrileños que a pie han ido a Roma.

— En la frontera belga, en Lituania y en la frontera austriaca los nacional-socialistas provocan repetidos conflictos de orden público.

— Morgan, admite el código de Roosevelt.

— Se prohíbe la asistencia de las mujeres maquilladas, a todos los actos racistas.

— Se habla de una aparición de la Virgen, en una villa de Bélgica. El sábado acudió una peregrinación de 300.000 personas.

— En las marismas romanas, colocó Mussolini la primera piedra del nuevo municipio "Sabaudia".

— Japón protesta contra el aumento de Marina yanqui, amenazando con convocar a las tres potencias signatarias de los Tratados de Washington y Londres.

— El Consejo de Ministros duró tres horas, pero según la nota oficial que fué facilitada a la salida, solamente se trataron asuntos de trámite.

— Continúa discutiéndose en las Cortes, el proyecto de Ley sobre Arrendamientos de fincas rústicas.

— De acuerdo con la fórmula pactada entre el gobierno y las oposiciones, fueron retiradas casi

todas las enmiendas que tenían por objetivo obstruir la discusión del proyecto.

— El Gobernador de Barcelona manifiesta a los periodistas madrileños, que uno de los motivos de su viaje a Madrid, ha sido la ofrecer nuevamente su dimisión al Gobierno.

— Parece que la fórmula pactada entre el Gobierno y los Agrarios para cesar en la construcción, no satisface a los socialistas, los cuales se cree opondrán alguna resistencia a las modificaciones introducidas al proyecto.

— En Sevilla el calor es insufrible habiéndose registrado cuatro muertos por insolación y otros por congestión.

— Continúan a la orden del día los atentados en Sevilla. Ayer fué herido gravemente un obrero.

— La laboriosa peregrinación del director general de enseñanza primaria, por provincias recabando la cooperación de los Ayuntamientos para la sustitución de la enseñanza religiosa, ha tenido como consecuencia final el presentar dicho señor la dimisión de su cargo.

— En el Consejo de Ministros, se aprobó un decreto en que se reforma las operaciones del sorteo de reclutas.

— El conflicto de La Felguera camino de solución.

— Albornoz renuncia al cargo de concejal por incompatible. Modestamente, prefiere la presidencia del Tribunal de Garantías.

— La matrícula de las clases del Instituto Social Obrero ha tenido que ampliarse ante la reiterada solicitud de muchos obreros de Santander que deseaban asistir.

El Gobernador civil de Barcelona en Madrid

El señor Ametlla dijo a los reporteros que desea abandonar, cuanto antes, el cargo que viene desempeñando.

Madrid. — Ha llegado a Madrid el gobernador civil de Barcelona señor Ametlla.

Por la tarde le hemos preguntado acerca de los motivos de su viaje y nos ha hecho las siguientes manifestaciones.

Desde luego, mi viaje no responde a ninguno de los motivos que algunos periódicos han supuesto.

Desde que me hice cargo del Gobierno Civil de Barcelona, no había venido a Madrid más que una vez. Parece lógico que me ponga ahora en contacto con el Gobierno.

Entonces lo que se viene diciendo de su dimisión?

La dimisión la presenté hace ya tiempo, y por motivos que son perfectamente claros, puse mi cargo a disposición del Gobierno, para dar toda clase de facilidades al traslado de los Servicios de Orden Público a la Generalidad.

Ahora — añadió — como es natural, informaré al Gobierno de todas las cosas que ocurren en Barcelona y reiteraré mi dimisión que hace tiempo hube de presentar.

— Insiste usted, pues en la dimisión?

— El punto de vista es este: Si el traslado de los Servicios de Orden

Público ha de ser una cosa rápida yo me pongo a disposición del Gobierno para lo que estime oportuno. Si el traspaso de los Servicios no ha de ser inmediato, entonces yo rogaré al Gobierno que me sustituya cuanto antes, porque se me hace penoso continuar en esta situación de interinidad.

— ¿Dará usted cuenta al Gobierno de los últimos incidentes de Barcelona?

— Hablaré, como es natural, de todo: de los atracos, de las bombas y de todas las incidencias surgidas con respecto al orden público. Desde luego he de advertir que por parte de cierta Prensa, por un desmedido exagerado mucho.

— Ha conferenciado usted ya con el señor Casares Quiroga?

— Aún no. Con el ministro de la Gobernación conferenciaré esta noche.

— ¿Qué hay del alto cargo que se supone le van a dar a usted?

— Yo, de eso no sé nada, es una noticia que han echado a volar algunos periódicos, pero yo no sé nada.

Segons la llei natural, la consciència dels fills l'ha d'educar el pare, és un dret seu.

Segons l'Esquerre, la consciència dels fills, l'ha d'educar l'Estat, és un dret del govern. La llei natural és la de la llibertat; la llei de l'Estat és la de l'opressió, de l'absolutisme.

Panorama Político Social

La responsabilidad de los desencantados

Se oye decir, con amargura, a muchas personalidades destacadas en el campo republicano, y que tienen una visión clara del actual estado de España: "no es ésto, no es ésto"; "no merecía la pena conspirar para traer esta birriez"; "se ha defraudado al pueblo"; "estamos mucho peor que antes".

Por otra parte, bastantes periódicos republicanos combaten a los gobernantes y no se cansan de repetir; "han falsificado la República"; "la ha desacreditado éste o aquél grupo"; "las cosas no pueden seguir como hasta aquí"; "esto se hunde".

Existen unos buenos hombres, ni monárquicos ni republicanos, que votaron por la República sin suponer ni remotamente las consecuencias que de sus votos podrían derivarse, y que exclaman: "se han empeñado en acabar con todo"; "con lo bien que ésto vino"; "los republicanos terminan con la República".

No está mal el que manifiesten su descontento los intelectuales que se pusieron al servicio de la masonería y el marxismo. Tampoco se puede censurar el que parte de la Prensa se revuelva contra lo que antes aplaudió freneticamente. Y honrada es la decepción de los que engañados dieron sus votos a la República, creyendo que se operarían los milagros que anuncian los oradores y los critores republicanos.

Está bien que no quieran seguir prestando su colaboración a los que ponen sus miras particulares sobre los intereses del país, llevando al caos a este pueblo noblón y sensato, acreedor a ser gobernado por hombres de más talla intelectual.

Pero los desencantados de ahora, son los más activos revolucionarios de antes, y no puede eximirseles de la responsabilidad que les alcanza por

haber cooperado con plena conciencia a la implantación de unos "modos" que éllas repugnan. No pueden los catedráticos que envenenaron a la juventud, decir "nos inhibimos, no queremos nada con la política, estamos hastiados, avergonzados, nos duele España". Porque la juventud queda autorizada para replicarles; "¡ha, pero no nos engañaron ustedes como si fuéramos militares, invitándonos a que hicieramos la revolución!". Los catedráticos se echan atrás, después de haber embarcado a la gente presienten el naufragio y se quedan en tierra. Sobre ellos se ciñe una responsabilidad que les exigirá la historia, si antes no lo hacen los hombres.

A esos periódicos que después de haber causado el estrago se desentienden de la obra revolucionaria, queriendo aparecer como enemigos de cuanto se ha hecho, hay que reprocharles muy fuerte: "vosotros sois culpables del delito de esa Patria, no os vale el que al ver fracasada la revolución queráis sacudir, como si tal cosa, la culpa que os cabe por haber prestado un eficaz apoyo a los hombres que por encima de todo querían hacer la revolución. Os proclamáis como esclavos ante los nuevos señores del poder y de la influencia, los servidores y adulatarios por las migajas que os echaban, solo merecéis el desprecio y el abandono".

No se les puede hablar igual a los engañados, a los embaucados, a los que de buena fe creyeron que el régimen iba a ser una especie de unguento valedero para todos sus apuros y necesidades. Se les debe invitar a que echen una mirada por la península, que se cercieren del rumbo que llevamos, que observen desapasionadamente que hemos logrado tantas ventajas,

LAS RESPONSABILIDADES POR LOS FUSILAMIENTOS DE JACA

El Sr. Rodríguez Piñeiro afirma que el general Berenguer no le alcanza la Culpa

Madrid, 8. — Mañana, a las cuatro de la tarde se constituirá en el Palacio del Senado, el tribunal que ha de juzgar a los responsables por los fusilamientos de Jaca.

El sumario entrará seguidamente en un período de gran actividad, pues es propósito de los miembros del tribunal, que la vista de este proceso se celebre cuanto antes.

Los periodistas hablaron con el fiscal que ha de juzgar a los encartados, que es el señor Bujeda, quien manifestó que piensa ejercer la acusación de la manera más elevada, dada la índole histórica del proceso. Igualmente el señor Bujeda hará petición de responsabilidad civil, y es sabido que a los

supuestos responsables se les exigirá una cantidad que oscila alrededor de las 500 mil pesetas.

Dijo también el fiscal que a su juicio este proceso es el más importante de cuantos se han visto desde la instauración de la República.

El diputado radical y ex vocal de la Comisión de Responsabilidades señor Rodríguez Piñeiro, ha facilitado una nota, en la que, después de afirmar la existencia de prevaricación en la sentencia recaída por el Consejo de guerra de Jaca contra Galán y García Hernández, por defecto de forma en el procedimiento seguido contra Galán y en cuanto a la sentencia de García Hernández, ya que no llevaba mando efectivo de la compañía y sólo era un simple parlamentario, dice no pretende efectuar ahora la determinación categórica de quienes son los culpables de la evidente prevaricación señalada, porque sería ello inhumano y cruel, aparte de invadir una esfera reservada a la soberanía del tribunal juzgador.

Sólo diré — añade — que en la determinación de los presuntos culpables se ha seguido un criterio algo ligero, o caprichoso si se quiere, porque no están todos los que son, ni son todos los que están.

No voy a hacer examen acusatorio; voy a exceptuar de culpas a uno sobre quien se dejan caer muchas por falta de valor cívico para arrastrar la impopularidad que significa

tantas mejoras: si creen que podemos continuar así mucho tiempo, si no se ciernen peligros y amenazas que deben evitarse para salvar siquiera a España.

A la hora de dar las prendas cada uno exhibía sus méritos, cada personajillo aducía razonamientos para convencerse de sus magníficos servicios. Es preciso que grabemos muy bien quienes son los responsables de cuanto está acaeciendo, que a cada uno le señalemos con arreglo a la responsabilidad que le corresponda.

Los desencantados no se libraran de recibir el estigma de su colaboración, de su apoyo, no les valdrá el que hayan entonado el mea culpa.

EMIGDIO MOLINA.

decir que no es culpable: es el general Berenguer.

Lo digo a grito de conciencia, sin importarme las huecas popularidades. Es plena y absolutamente inocente en el crimen de Jaca; su actuación fué sencilla: supo por el capitán general de Aragón, suprema autoridad judicial, que a Galán, García Hernández, Salinas y otros se les iba a juzgar sumariamente.

El auditor general del ministerio y el entonces ministro señor Rodríguez Viguri opinaron que el Consejo debía permanecer al margen de toda actuación, porque sería invadir la esfera de la autoridad judicial de Aragón. Se celebró el Consejo y la única noticia oficial que del mismo aparece, es el telegrama del capitán general de Aragón depositado a las seis de la tarde dando cuenta a Berenguer que a las nueve de la mañana se había reunido en juicio sumarísimo y había dictado fallo condenando a muerte a los capitanes Galán y García Hernández, cuya sentencia había ordenado ejecutar a las dos de tarde, o sea que el telegrama está puesto cuatro horas después de ejecutada la sentencia.

Añade que él no ve la responsabilidad del general Berenguer. No pude hacerlo cristalizar en un voto particular — sigue diciendo — debido a mi dimisión y a haber estado un año adormecido el sumario. No quiero extenderme en otras consideraciones. Juzgue la opinión a la vista de los hechos y dicte para todos y para uno su fallo moral inapelable. El acusador privado nombrado por la viuda de García Hernández, don Francisco Rubio, ha manifestado que está de acuerdo fundamentalmente con las apreciaciones de Rodríguez Piñeiro en lo que se refiere a la inocencia del general Berenguer en el asunto del fallo.

NOTES OFICIOSOS

La placa de M. Domingo

Una comisión de los Centros Comerciales Hispano-Marroquíes, se encontró en esta ciudad para confeccionar, de acuerdo con las autoridades, el programa para el descubrimiento de la placa ofrecida al señor ministro de Agricultura, don Marcelino Domingo, que tendrá lugar el próximo domingo, día 13 de actual.

De la Oficina municipal de Turisme

Procedentes de Lisboa, on desembarcaron del vaixell anglès "Aranza", varen estar ahir a la tarda a la nostra ciutat Mr. George Vyeah i senyora, sub-director de la casa comercial "Swam", de Londres. Foren atesos durant la seva visita a Tarragona pel personal de la nostra Oficina. Al vespre continuaren el seu viatge cap a Barcelona.

També visità la nostra ciutat el comerciant de Burdeus, Pierre Montrou. Igualment fou atès per la nostra Oficina.

Es troben hostatjats a l'Hotel Internacional els turistes estrangers senyors Jean Beaufils, en pla de temporada amb dos amics, perta-

nyents a l'"Ecole de la Bourse de París". La família P. Schromm Baruch, de St. Francesc de Califòrnia. La família Seuzanne Louiet, de París. E. Thomas Wiggins i Sidney Walsh, ambdós de Londres.

Amb el correu de Mallorca, motonau "Ciudad de Alicante", han arribat a Tarragona els senyors següents: Miquel Muntané i senyora; Lluïsa Darder; Sebastiana Companys; Roseta Abril; R. Mercadal i senyora; Antoni Nadal; Maria Companys; Caterina Socies; Margarida Montaner; Antònia Virgili; Joan Hort i senyora; Rosa Hort; Miquel Messeguer i senyora; Àngela, Juli, Jesús, Manuela i Ramona Messeguer; Alfons Flores; Agustina i Isabel Rillo, i Nativitat Rosella.

S'estatgen a l'Hotel d'Europa els turistes senyors Laurent Trilles, de Thuir (Pirineus Orientals).

Ha marxat cap a Barcelona, acabades les seves vacances, Mr. William G. Chancellor.

Es troben a l'Hotel París els turistes que pensem a continuació: Mr. Josep Melis i família, notari francès d'Oran; senyor Ignasi de Insa Tudanca, advocat de l'Estat.

Per mediació de l'Armador i signatari senyor Matías Mallo, hem

rebut un fullet de propaganda turística francesa.

S'estatja a l'Hotel Nacional el senyor René Ben Susanne, de París

L'Acció Catalana, a qui el poble català ha deixat, pot dir-se, órfena de representació, va tenir una doble baixa de dirigents i militants. Uns poques, ambiciosos, es passaren a l'Esquerre; i molt, més honestos, capacitats i catalanistes, ingressaren a Lliga Catalana. Per no morir-se del tot, ara fan alguns mitings. Però la gent ni els estén, ni els segueix. Es sabut que cada miting produeix baixes, entre els militants de bona fe.

L'escriptor més popular avui, i més llegit, a Catalunya, Manuel Brunet, ha explicat a què és degut aquest fenomen.

L'Esquerre predica idees de desordre, de demagogia i d'arbitrariedad. Té un públic que això li agrada. No discutim gustos. Lliga Catalana predica idees d'ordre, de justícia i de progrés. També té un públic que l'aplaudeix.

Però ve el senyor Hurtado, cap visible de Confusió Catalana, i predica idees d'ordre barrejades amb idees de desordre. I, aleshores, el poble no l'entén, es dóna de baixa d'Acció Catalana: uns, cap a l'Esquerre; i altres cap a la Lliga.

Próxima inauguración de la emisora local

E. A. T. 33 Tarragona

RADIO

TELEFUNKEN

TELEFUNKEN RADIO, anticipándose ya al éxito de esta nueva emisora local, presenta el nuevo receptor W. L. 122 de 3 válvulas y altavoz al precio excepcional de

225 pesetas

Distribuidor oficial:

Juan Bonada

Unión, 26

TARRAGONA

Teléfono 412

VIDA RELIGIOSA

Sant Llorenç, Màrtir

Doble de 2.ª classe amb octava comú

Ornaments vermellos

Tres dies després del martiri del papa sant Sixt II, en la nit del 9 al 10 d'agost de 258 tingueren lloc el d'aquest Sant, celebrat per l'Església amb privilegiada solemnitat. Sant Llorenç era el primer dels 7 diaques del papa, i com a tal feia de ministre d'aquest. Era, demés administrador dels tressors de l'Església i distribuidor de les almoines als pobres. Eren de notar la seva catedral, i la caritat i abnegació amb què portava els auxilis als necessitats. Fou prèss de ocasió del martiri de sant Sixt, amb el doble intent de la coafiscació dels béns de l'Església i de la mort d'un dels seus caps. Preveient el martiri el Sant ja havia distribuït aquells béns als pobres per tal de sostreure's a les pretensions del fise: i quan li foren demandants, presentà la multitud de pobres i desvalgents, dient que ells creu la millor riquesa de l'Església. Condemnat al suplici, sufri la flagelació i el cavallat, i després fou posat nu en una gran graella amb foc lent a sota perquè morís rostit. El Sant mostrà una admirable constància i alegria, i encara deia als torturadors que al podien girar, perquè tenia ja una part rotida, i que ja podien menjar de la seva carn, que era ja prou cuita per a ésser oferida en holocauste al Senyor. Les seves despulls reposen en l'església de sant Llorenç extramurs, una de les cinc basíliques patriarcals de Roma. El seu culte ha estat molt popular. Felip II, rei d'Espanya, li dedicà el célebre monestir d'El Escorial.

Missa per a demà
Sant Tiburci i Santa Susanna Verge, Màrtirs.

Es diu la Missa de la Dominica IX després de Pentecostès que queda desplaçada per la Transfiguració. Color verd.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de les Rdes. Religioses de Jesús Maria, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze matí, i d'un quart de cinc a les vuit de la tarda.

El dia 13 començaran a Sant Francesc.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa i novena a la Mare de Déu preparatòria de la festa de l'Assumpció.

SANT MIQUEL. — A la missa de set, es practicarà tots els dies l'exercici del mes d'Agost, dedicat a l'Immaculat Cor de Maria amb solemnitat i cants populars.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL. — (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa i novena a la Mare de Déu preparatòria de la festa de l'Assumpció.

Capella de Santa Filomena — Catedral. — Missas resades de sis a vuit, cada mitja hora.

SANT FRANCESC. — Tarda, a les sis, Rosari i Via-Crucis.

LA PREVISIÓN NACIONAL

FILIAL DE

LA CATALANA

Us dóna novament el crit d'**ALERTA!!**

I us ofereix en una sola pòlissa l'assegurança combinada per al vostre pis, de foc, robatori, atracament i desperfectes, cobrint un capital, per exemple, de 10.000 pessetes per 19'95 ptes. l'any.

Se us pot garantir també els vostres comerços, fàbriques, tallers, pel risc de MOTI o TUMULT POPULAR amb una sola pòlissa pel risc de foc, robatori i destrucció a conseqüència d'un MOTI pagant primes reduïdissimes.

Comissionat provincial:

Santiago Vallvé

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR
MOSTELLE

Eminent médico lo recomienda para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza las digestiones y fortalece todo el organismo.
MOSTELLE también es indicado para las sedes porque evita y cura los desórdenes digestivos.
Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

DELEGACIÓN DE HACIENDA

El Sr. Delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

Pesetas

Sres. Hijos Gabriel Ferraté	94.544'63
La Vinicela Ibérica S. A.	92.494'40
D. Juan Masdeu Vall	75.478'81
Sres. Freixa y Trigo	32.903'57
" Dalmau Hermanos	27.874'84
Sociedad Exportadora Tarragonense	24.926'58
D. Juan Mory y Chia.	16.228'25
" José Morera Banús	15.107'43
" José López Bertrán.	11.364'38
Mr. Ferd. Steiner S. A.	11.204'27
" Enrique Ventosa P.	10.462'46
" Francisco Miró Sans	10.144'79
Mr. René Barbier M.	7.029'23
D. Pablo Casas Vidiella	3.499'23
La Vinícola Reusense	1.497'93
D. José Salvat Barenys	1.318'52
" Pablo Casas Grau	922'96
" Enrique Izaguirre	693'78
Transnacional de Exportación e Importación	611'61

Información de Borsa

Barcelona 9 Agost 1933

Interior 4 %	68,-
Exterior 4 %	82,75
Amortizable 3 %	72,25
" 4 1/2 %	-
" 5 % 127 ...	127 ...
sense impost	99,40
Amortizable 5 % 1927, amb impost	88,-
ons or 6%	-
D. Ferroviaria 5 %	-
aciones 1. c. Nord	38 20
" 1. c. Alcant ...	37,60
" 1. c. Andaluces ...	10,50
Explosius	124,50
Mines Rif	50,50
Aigu Barcelona	144,-
CHADE	-
Tramvies ord. ...	-
B. H. Colonial ...	44,-
Cia Esp. de Petrol	5,30
Assucrera	-
Ford	164,-
Metre Transversal ...	-
DIVISAS	-
Frances	46,80 190
Liras	39,60 170
Dollars	8,82 184
Iires	62,90 110
Vlges	166,85 110
Sulus	231,40 165
Care	2,84 155
Florins	4,825 135
Corones Tzques	35,40 160

(Informació del Banc de Biscaya i del Banc Comercial de Barcelona.)

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

Oli pur d'oliva de la primera premsada del culíter VENDRELL, amb llaves de quatre litres, precintades, el trobareu en el colmado CASAS, Rambla Sant Joan, núm. 78, telèfon 502.

ANTONIO SEGÚ

COMPRA FINCAS

Méndez Núñez, 21, bajos

Teléfonos 748 R - 748 X

TARRAGONA

VENTA-ADMINISTRACION

La tranquilidad en España es una

realidad

LOS DEPENDIENTES DE COMERCIO DECLARAN LA HUELGA GENERAL POR 48 HORAS

Sevilla, 8. — Los dependientes de Comercio han celebrado una reunión para tratar de los conflictos pendientes de solución en el gremio acordando la huelga general de 48 horas como protesta por no resolverse las cuestiones que les afectan. El paro comenzará el día 19.

FUGA DE PRESOS

Málaga, 8. — De la prevención municipal de Jubrique se han fugado, por escala tres reclusos que estaban a disposición del juez instructor de Estepona.

Según refiere otro preso que no quiso fugarse, los evadidos se dirigieron a Estepona para presentarse al juez y decirle que se les encerró sin motivo, y que se han escapado, además, por ser el calabozo antihigiénico.

ASESINATO

Logroño, 8. — En Soto de Cameros Salvador Carbó asesinó al mozo Plácido Sánchez Segura, de 20 años.

Entre agresor y agredido no medió palabra alguna.

HUELGA ILEGAL

Ciudad Real. — La Sociedad de

electricistas de la U. G. T., ha presentado en el Gobierno un oficio de huelga para al día 14 con carácter indefinido. Al propio tiempo ha dirigido un manifiesto a la clase trabajadora en el que se ataca a la empresa explotadora.

LOS DEFENSORES DE LA LIBERTAD, ASALTAN LA REDACCION Y TALLERES DE UN PERIODICO CATALICO

Las Palmas. — Un grupo de unos 200 mozalbets asaltó la redacción y talleres del diario "Acción Social" de Santa Cruz de la Palma en ocasión de que se encontraba ausente el personal de la casa. Los destrozos occasionados son de consideración. En el asunto interviene el juzgado. Los grupos apoderados tambiénvarían establecimientos.

DETENIDOS

Córdoba. — En Baena, fueron detenidos el dueño de un establecimiento de bebidas de la Plaza Mayor, y cuatro personas más de su familia porque con motivo de la verbena, colocaron una bandera bicolor en su establecimiento y pintaron los veladores.

También ingresaron en la casa de socorro del Prado, un obrero municipal de la sección de pavimentación.

Este se sintió enfermo cuando trabajaba en el matadero de cerdos.

El jefe de tren de la Compañía del Mediodía, don José Verdá, Castillo, llegó anoche en el rápido y pidió inmediata asistencia facultativa del servicio sanitario de la estación por padecer una congestión a causa del calor.

Se le trasladó a la clínica donde falleció poco después de ingresar.

El personal de la Compañía ha desfilado por la clínica para expresar su duelo.

El Govern de l'Azaña ha acordat un crèdit de VINT-I-VUIT MILLONS DE PESSETES per substituir, en part no més, l'enxanya que donaven les congregacions religioses i que no costava al Govern NI UN RAL. El Govern atipa el poble d'esquerisme, però el porta a la misèria

Consultorio de enfermedades de los ojos de ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-oculista del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona)

RAMBLA DE SAN JUAN 27, 1.º

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles, de 6 a 8 de la noche.

VISITA EN VALLS: Todos los miércoles, de 9 a 12.

Biblioteca 'La Paraula Cristiana', SERIE B

VOL. I

COLLECCIO CATALANA DE CLASSICS CRISTIANS

Tant els que s'adeliten en l'art del bell dir com els que cercuen l'emoció religiosa, deuen llegir LAMORT DELS PERSEGUIDORS, de Lactanci, l'obra de màxima actualitat. Ella inicia la nova sèrie de classics cristians que La Paraula Cristiana s'ha fet un deure de donar a cineràixer al nostre poble. L'obra de Lactanci és una font històrica importantíssima per als primers segles cristians; la crítica més exigent no ha trobat error substancial en aquesta sagonent ressenyana. La literatura catalana ha fet, doncs, una bella adquisició en incorporar-sela. Ara només cal que els catòlics lletraferits de casa nostra se'n adonin.

L. CECILI FIRMIÀ LACTANCI: "LA MORT DELS PERSEGUIDORS"

Versió, pròleg i notes del P. Xavier d'Olot

Preu de favor als llegidors de La Cruz: 4'50 pessetes.

DEMANEU-LO A LA NOSTRA ADMINISTRACIÓ.

Al Excm. Sr. D. Marcelí Domingo,
Ministre d'Agricultura.—Madrid

Excm. Sr.: Acabo de llegir la conferència que vosté donà a Tortosa el dia 22 del mes passat, i referent als vins crec que està equivocat. El juny de 1925 hi hagué una Assemblea de Comerciants i Vinyaters a Tarragona en la que no fou possible que hi parlés; volia dirlos-hi que durant 50 anys, havia seguit pas a pas, totes les vicissituds del comerç i de la producció de vins i no era estrany que en breus pautes volgés donar els fruits de la meva experiència. L'any 1872 era jo l'encarregat dels magatzems de la casa Müller Darthez i Cia., Una de les principals firmes de Tarragona. Durant tres anys procurarem embarcar per tot el món, no embarcarem més partides de poca importància. De Tarragona vaig passar a Londres tres anys també se poderen intensificar els embarcs, ni la casa Müller de Tarragona, ni la de Boule de Reus, malgrat establir sucursal a Londres, no pogueren reixir en són intent d'exportació mundial i les sucursals foren plenades.

De Londres vaig passar a Hamburg i durant un any d'anar diàriament a Borsa, acut acudien els comerciants, tampoc el negoci prenia increment, ni s'envarcaren mes que pitacilles. De retorn a Espanya vaig dirli a l'avui de l'actual Marquès de Muller, que era precis extender's per l'Asia, especialment a les Índies Angleses. Fa sis o set anys, el Pare de l'actual Marquès me digué que posà en planta el que jo havia dit al pare, obtenint resultats ben migrats.

Avui després de 53 anys, s'exporta menys i en son la causa els tractats de comerç; els vins paguen drets d'entrada crescuts, de manera que els països del Nord no poden beure vi ni més que's rics.

Si els tractats s'assolís que el vi no pagués més de dos o tres pessetes per hectòlitre, en podríem beure la classe obrera i mitja de tot Europa, com ara sols en beuen a França i Suïssa, i podent-se donar els nostres caldos al preu de la cervesa al consumidor del Nord, Espanya fóra la Nació més rica d'Europa; la emigració desapareixeria anant-sen a la Manxa, a Castella a la Extremadura i Andalucia, en lloc d'Africa i Amèrica, els fills de la terra, ont podrien poblar planures immenses, aixecant la cullita actual de 25 a 25 milions d'hectòlits fins a 100 o més, vi que tot es vendria a bon preu, doncs que els pobladors del Nord, per preu, i fins un xic més car, prefereixen el vi a la cervesa.

Tot lo que no sigui això, son palliatius.

L'Abril de l'any 1918, en una lletra contestació a una altra de D Antoni Maura, jo li deia; "Amb els tractats actuals, quant França té suficient col·lita, es impossible l'exportació dels nostres vins a causa dels exorbitants drets de la Duana i això es la ruina de les comarques vitícoles.

Son els aranzels els qui fan que els industrials amb petit capital puguin passejar en luxosos automòbils, mentres els propietaris de finques rústiques no poden menjar sense empenyarse-les. Si alguns dels gèneres estrangers entraven a Espanya amb un sis per cent del arancel amb la mà d'obra cara allà el transport, etc. etc., l'industrial podria perfectament defensar-se i en canvi els nostres vins amb seguretat serien admesos amb la taxa de dos a tres pessetes, en lloc de la de 30 a 100 que actualment per hectòlitre, lo que impossibilita el consum a la classe mitja i treballadora. Doneu una mirada enrera i veureu que sempre que nostres vins han tingut preu, ha sigut perquè França els ha necessitat,

I això deu acabar-se; França tant sols ens pindrà vi, quant una calamitat assotí les seves vinyes. Té n'm dret a viure; la classe vinyatera es la més important d'Espanya i precisa que el Govern ens atengui. Quant els pagesos tenen quan els industrials venen molt i bé

s'aprofita? Quelcom el Govern, però la major part altres que s'enriqueixen a costa nostra ja que amb les 480 pesestes que l'impost grava cada bocoi, poden conseguir-se diversos fins. Tornant al sistema antic. Això es pagant per la cabuda dels aparells de destillació la fabricació augmentaria enormement: el Govern retiraria bastants milions.

¿Què serien la taronja, l'oli l'atmella, avellana si no s'embarquessin? Recordeu el temps de la guerra quant la taronja no s'embarcava...

Al febrer de 1928 vaig dirigir una carta a la Comissió organitzadora de l'Homenatge dels Sindicats a la Federació Agrícola de la Conca de Barberà i entre altres coses els hi deis: "Els dies 19 i 20 de Gener de 1926, com ex-president de la Cambra Agrícola vaig adreçar als senyors Ministre de la Governació i President del Consell de la Economia Nacional els següents telegrammes: "Cinquanta tres anys d'experiència Espanya i Estranger problema vinícola, resoldria completament tractats nacions Nort i Centre Europa pagant drets dues o tres pessetes hectòlitre: Interi lliure destilació vinícola, desnaturalització industrial, persecució fraude, supressió arbitris municipals i taxa compra vi".

Problemes vinícola emigració i fam, quedarien resolts completament amb tractats nacions Nort i Centre Europa, pagant vins dos o quatre pessetes hectòlitre, venent quelcom més car que cervesa proletària consumirien tot. Producció limitada avellana, ametlla, oli taronja, sempre tindria sortida. Actualment un tractat Alemanya convindria ésser intrangigent rebajant si precisa fos un producte seu. Arreglat Alemanya podria escalonar-se altre nació. Cinquanta y tres anys de experiència Espanya estranger tracte vins, alcoholos vinya crec me donen dret.

Repassis l'històric dels preus dels vins durant el darrer mig segle hi es veurà que fins el 1859, el vi tenia tant poc valor, que s'arribà a utilitzar en lloc de l'aigua, en la construcció de pabells. En el districte de Falset i comarca famosa del Priorat, hi ha alguna casa construïda així. A causa de l'invasió de l'oidium i fins al descobriment de les propietats del sofre, s'aixecaren els preus i vensuda la plaga tornaren a baixar, restant estacionats a deu pessetes hectòlitre fins el 1878, en que la demanda dels nostres vins per França, invadida per la filoxera tornà a millorar el preu. Reconstruïda la vinya precisa la catàstrofe del mildiu per a tornar els preus remuneradors.

Interinament, com deia al senyor M'nistre, precisa la lliure destilació vinícola, doncs no es just que quan França no necessita vi aquest pagui més per impostos que no es el valor del mateix, i aquí se'n

s'aprofita? Quelcom el Govern, però la major part altres que s'enriqueixen a costa nostra ja que amb les 480 pesestes que l'impost grava cada bocoi, poden conseguir-se diversos fins. Tornant al sistema antic. Això es pagant per la cabuda dels aparells de destillació la fabricació augmentaria enormemente: el Govern retiraria bastants milions.

En el fullotó "Monopolio de Alcoholos" de la Cambra Agrícola de Tarragona dirigit a la Comissió dictaminadora del Projecte de llei sobre Monopoli d'Alcoholos en 25 d'octubre de 1916, vaig evidenciar que per a combatre l'alcohol industrial de melissa, precisava vendre el vi al preu absurd de una pesseta cinquanta quatre cèntims l'hectòlitre, i com per obtindre un hectòlitre de alcohol són precisos deu de vi, resulta enorme la diferència entre una i altre elaboració. Al Govern res li costa la desnaturalització de l'alcohol industrial, doncs tenim poques fàbriques i si fossin intervengudes per bons funcionaris o per delegats dels Sindicats o entitats vinícole, s'acabarien amb el frau.

Altre greu abús, qu'es pot corregir facilment, es el que es comet en moltes fones, bars i tavernes; hi ha industrials poc escrupulosos que fabrican o arreglen els vins que venen el mateix dia o la vigília del seu consum i com que lo que hi afegeixen es aigua, facilment el frau es podria descobrir i evitar. Son molts més els hectòlits d'aigua que passen per vi, particularment als grans centres de població.

Arbitris municipals. Es absurd i antieconòmic que el Govern els autoritzi, doncs quant França no compra els arbitris son superiors al preu del vi. Per altra part, es ben notori la protecció per a totes les indústries, que estableixen els Arancels de Aduanes, en canvi, pel vi l'Hisenda deixa que a cada terme municipal hi trovi una frontera.

Taxa del vi. La elaboració costa unes 25 pessetes hectòlitre, consequentment el Govern deuria decretar que aquest fos el preu mínim en la venda.

El comú amic en Jaume Gil Vernet, ex secretari de la Cambra Agrícola de Tarragona i Secretari de la Cambra de Comers, va publicar en "La Veu de Tarragona", del dia 17 de març de 1929 un article titulat "Parlem del vi" al que vaig contestar en la mateixa "Veu" del 24 de març, que no va ésser replicat. Dic a l'amic Jaume que està encertat en alguns punts, per o no al dir: Veritablement interessant es la fixa (es refereix a la exportació) la constata que respon al dèmin del mercat per la conquesta del mercat consumidor que presuposa l'estudi dels seus gustos, que representa la màxima valoració del producte, gràcies a la qualitat i a la organització

comercial i la riuna del cultivador. Quins mercats tenim conquistats? On es l'exportació constant, normal, de qualitat, base indispensable per a la substitució del conreu de la vinya com conreu remunerador?

Amic Gil Vernet: vosté sabé com jo, que tot el que exportem quan França no ens vol vi, representa el chocolate del loro, amb el qual els vinicultors no podrien viure, ni tan sols esmorzar.

Cregui: la millor solució es la proposada en "La Questió vinícola", inserta en "La Veu de Tarragona" dels dies 18 i 25 de febrer, article que no ha volgut publicar "Diari de Tarragona" a desgrat de diferents lletres demanant-ho, com sab molt bé el senyor Gil Vernet.

No ho dubti, senyor Gil, no ho dubti ni V. ni ningú: les coses van possant-se de manera, que faran precisa una Assamblea a la que assistim uns cincanta mil homes dels que vivim de la vinya, per a demanar al Govern, tots junts, el que canvié per a que subsisteixi la viti-vinicultura espanyola. Sembla una utopia, però no ho és.

Quin dubte hi ha, que si ho fem el Govern es veurà precisat a prendre mesures radicals?

Que va passar a França, quant el vi no tenia cap preu.

No vull contar-ho més, perquè mai acabaria, tinc la satisfacció de enviar-li alguns diaris que parlen de l'assumpte i li prego que hi passi la vista amb interès per a poguer-se impresionar bé al dir-li que en la conferència a Tortosa al parlar del vi crec que vosté està equivocat.

Els diaris són:

"El Alcohol" i "La Unió de Vinyaters" d'Abril de 1914; "La Veu de Tarragona" del 8 de maig de 1926; "La Vinicultura Espanyola de Madrid", del 15 de maig de 1926; "La Crònica de Valls" de 5 de juny de 1926; "La Liga Agraria de Madrid" de 15 de juny de 1928; "La Crònica de Valls" de 12, 19 i 26 d'Abril de 1930; "La Crònica de Valls" de 21 de juny de 1930; "La Liga Agraria de Madrid" de 15 d'Octubre de 1930; "La Veu de Tarragona" de 5 de setembre de 1931 i "La Vanguardia" de Barcelona de 17 de març de 1932

Dispensi la molestia i amb el major efecte i consideració me repetíxo de V. afm. i S. S. q. e. s. m.

PRONTO, DEMOSTRACIONES A DOMICILIO
AHORRE USTED DINERO
No compre aparato de RADIO sin antes haber solicitado una demostración del "NEW PYRYS"

HAY VARIOS TIPOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

GARANTIA POR DOS AÑOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

NOTAS LOCALES

Agrupació "Pro-Cinema"

Essent una de les finalitats d'aquesta entitat la realització d'excursions, la Junta directiva, té organitzada pel proper diumenge, dia 13, una visita a Lourdes de Castell i Sitges, durant la qual és filmarà amb "moto-camara" Pathé-Baby, un reportatge de trenta metres de pel·lícula amateur.

S'admeten inscripcions al "Bar Tarraco" (Rambla Sant Joan, 9) essent el pressupost fixat de 6'25 pessetes per a socis, tenint l'augment de 0'50 pts. els no socis, en concepte de despeses d'organització.

A part de continuar els socis de "Pro-Cinema" gaudin del 25 per 100 de descompte en el preu de localitats al "Saló Modern", tots els dies feiners de la setmana passada tingueren lluc la primera sessió de cinema amateur, havent-se projectat el següent programa:

"Els grans surtidors de Versalles" (viatges).

"De parasite du c'tron" (científica, rotulada en francès).

"Florència" (documental).

"Harold Lloyd a casa del fotògraf" (còmica).

Pròximament també es projectarà un altre interessant programa on hi figurarà la pel·lícula de cent metres "Festes i falles de Tarragona", realitzada per un aficionat d'aquesta ciutat.

Tenim l'esperança que els nostres benvolguts socis, confirmaran amb llur assistència l'interès que ha de merèixer el veure una cosa nostra.

DOS LLIBRES NOUS CADA DIA

Rafael Pérez y Pérez: "LOS DOS CAMINOS". NoveHa, 5 pessetes.

Les Manuels du catholique d'action: "COMMENT PROPAGER NOS IDEES". Manuel pratique à l'usage des homes d'action. 16'50 pts.

LLIBRERIA TARRACONENSE de J. Antònia Guàrdia, Plaça República, 53, telèfon 662

GACETILLA

VISITÁNDΟ AL GOBERNADOR

Ayer, por la mañana, visitó al gobernador civil don Joaquín Vilá, jefe del servicio de Prensa de la Generalidad de Cataluña.

FALLECIMIENTO

Ha fallecido en el Hospital el joven Luis Anguix, de 20 años, a consecuencia del accidente motociclista que sufrió en la carretera de Barcelona, el 24 de julio último.

TROBALLA

El ciudà Pau Montgúi Icart encarregat del sortidor de gasolina a l'extrem del Passeig de Pi i Margall amb carretera de Barcelona, té recollit un abric propi per a netrobat a l'esmentat Passeig, que retornarà a qui acrediti esser-ne el propietari.

OUS FRESCOS

DEL DÍA DEL MAS D'EN PUIG

per encàrrecs

PASTELERIA I LLETERIA

Apodaca, 18

TARRAGONA

ATRACO FRUSTRADO

Federico Sánchez Egea, ha denunciado a la guardia civil de Amposta, que al regresar a su domicilio montado en bicicleta, le salieron al encuentro tres individuos que se abalanzaron sobre él derribándole al suelo.

Le registraron y como no le encontraron nada de interés para ellos, le ataron con una correa que llevaba a la bicicleta, dejándole abandonado.

AQUÍ, E. A. J. - 33 - RADIO-TARRAGONA

Estación emisora de la Asociación de la Prensa instalada en la cúpula del edificio de la Caja de Pensiones

¡Atención! Tocan a su término las obras de instalación de la Emisora E. A. J. - 33 - Radio - Tarragona.

Ha quedado ya montada la antena, que es cuatrifilar con aros de bacalita, sobre dos postes de acero astriados, de 19'50 metros de altura, emplazados en la azotea del edificio de la Caja de Pensiones.

Mañana empezará el montaje de los aparatos de la Estación Emisora, pudiendo adelantarse la noticia de que a principios de la semana próxima empezarán las pruebas bajo la dirección de los ingenieros constructores señores Bori y Delgado.

"LA BDA. SOR CATALINA SOBRE"

por el Rdo. P. Leandro Daydi, C. M.

LIBRERIA ROYAL

Comte de Rius, 13, Tarragona

FESTES DE LA PLÀICA DE LA REPÚBLICA

Van endavant els preparatius que porten a cap els individus de la Comissió de festes de la Plaça de la Repùblica per tal que aquelles resultin el més lluïdes possible. Es clar que tot ha de dependre de la magnanimitat dels mateixos veïns i per això els esforços de la Comissió van encaminats per de prompte, a obtenir una crescuda recaptà reservant per a després el tenir cura de l'organització dels preparatius finals.

HECHO CRIMINOSO QUE RESULTA MAL

En la playa de la margen izquierda del Ebro, término de Mora la Nueva, fué incendiada una embarcación propiedad de Juan Mauri Ripoll, que quedó totalmente destruida por el fuego.

Por los objetos hallados en la embarcación y por haberse visto que un individuo huía envuelto en llamas y que se arrojaba al río, se supuso que el fuego fuera intencional.

Miquel Malendres, pvr.

HA SORTIT

LA MUNTANYA DE LA MIRRA

GLOSSES MISTIQUES DE PASSIO I RESURRECCIO

XIX. CENTENARI DE LA REDEMPCIO

300 PAGINES

14 MAGNIFIQUES ILUSTRACIONES DE MARIUS BARBERIS

PROLEG DE CARLES CARDÓ, pvr.

PREU: 8 pessetes

DE SOCIEDAD

Para Belvey ha salido la distinguida familia de nuestro buen amigo don Francisco Monrava.

Para Torredembarno la de don Gabriel Guardiola.

Sale para Selva del Campo la familia Vidal-Fontanals.

Ayer tarde fué trasladado en grave estado a Barcelona para serle practicada una operación, nuestro estimado compañero en la Prensa don Luis Aris.

Ni que decir tenemos cuanto celebraremos el pronto y total restablecimiento del caro amigo.

Sección marítima

MOVIMENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Ciudad de Alicante", procedente de Palma, con carga general y 28 pasajeros.

Vapor italiano "Rafaello", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor danés "Activ" procedente de Dinamarca, con madera.

Salidas

Vapor español "Ciudad de Alicante", con carga general para Palma.

Vapor italiano "Rafaello", con carga general para Valencia.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Marqués de Chavarrí", descargando carbón.

Vapor español "Elgueta", cargando.

Vapor danés "Activ" descargando madera.

Vapor español "Gobelas", en desguace.

Amarraos

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor español "Sagunto".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor danés "Ternsk" procedente de Palermo.

Vapor inglés "Castellar".

PARTIDA METEOROLÓGICO DE MADRID

Bajas presiones entre Islandia y Noruega; altas al Oeste de Azores; mar poco agitado en el litoral español.

ésser el primer port de Grècia, si bé en l'actualitat no pot pas computar-se entre els ports de primera classe respecte del moviment comercial. Una llarga sèrie de vaixells parats, "sense fanya", és lo primer que s'ens oferí a la vista en penetrar les seves aigües.

Alguns grups de persones es veuen al moll esperant als seus familiars o amics que han de desembarcar, creuant-se entre ells paraules, salutacions i llàgrimes mentre la Policia puja a bord per a despatxar els passaports. També nosaltres estem disposats a devallar a terra, puix el "Vienna" havia arribat a la una de la tarda, deviat partit novament a les sis, i era questió d'aprofitar aquelles cinc hores per a traslladar-nos en automòbil a Atenes i visitar els seus històrics monuments.

T'et just ens hem acomodat a l'auto, quan s'ens presenta un venedor de postals que ens parla en català; de bell antivi creguerem tractar-se d'un nétil dels almogàvers, que tan grans records deixaren en aquell país. Però heus aquí que després d'ulteriors preguntes, ens contesta que és un jueu descendient dels expulsats per l'Inquisició espanyola; com ja sabiem que aquesta és la cantarella que mantes vegades vé repetida a l'Orient, com volent recordar-nos els temps del nostre curantisme, intrangència i altres coses semblants, li respondem tot seguit: avui són moltes les Inquisicions que expulsen els jueus, àdhuc en les nacions de major progrés... L'auto empreng la marxa, i el jueu queda tot contrariat de lo que li hem respondit i de no comprar-li cap postal.

Anem recorrent els carrers de la ciutat del Pireu en la qual hi veiem de tant en tant els consolidadors campanars cristians, i cap minaret, cosa rara aquesta última als pobles d'Orient. En preguntar la causa i les diuen que els grecs tenen tanta antipatia als turcs i mahometans, que no els poden veure ni en pintura, com cap altra cosa que els hi fassí pensar; i quant als minarets, tots han estat allí arrasats.

sobre el qual hi cau constantment una pluja de flors des de finestres i balcons adonrats, pels carrers de la ciutat, procedit de totes les Confraries i de la clerecia, i seguit de les autoritats civils.

Tan característica cerimònia prové de la següent tradició: Quan Sant Lluís, rei de França fou fet presoner a l'Egipte per Saladi, aquest en penyora de la suba que requeria pel seu rescat, es retingué el SS. Sagratament. El pietós, per tal d'abreujar el temps en que aquella sagrada penyora romangués en mans d'infidels, vingué a Brindisi on es trovava el seu amic Frederic II, qui amb generositat imperial feu acunyar desseguida 30.000 monedes d'or i argent que el mateix Sant Lluís portà i entregà a Saladi; més aquest conmogut per tanta lleialtat, refusà acceptar aquella suma i restituí la preciosa penyora. Tornant a França el rei Sant Lluís, ja perquè volgués donar gràcies al seu benefactor, ja perquè allí el portessin els vents, vingué a desembarcar vers una de les splatges de Brindisi. El pietós Rei, volent donar gràcies a l'Altíssim pel passat perill, féu saber a l'arquebisbe d'aquella ciutat que hi anés per portar la S. Eucaristia en processó a la Catedral. L'arquebisbe d'aquell temps, que s'edificant amb Pere III, essent ja vellet i no sentir-se capaç de recorrer a peu les tres o quatre milles que separen aquella platja de la ciutat, hi anà sobre un cavall seguit de la clerecia i el poble. Les rendes d'aquell cavall foren portades pel mateix Rei Sant Lluís, i per Frederic II; per això avui també són portades per illustres personatges.

Seria la una de la tarda quan arribà procedent de Trieste el magnífic vapor de luxe "Vienn", de 11.000 tones, que devia fer no més que una hora de parada, el temps just per a recullir els passatgers; i a les dues en punt aixecaren àcores, en mig d'una gran fredor de comiat, com mai haguessim presenciat en els embarcamens. Es que els passatgers eren tots estrangers, i per tant mancaven

Conferencias telegráficas

CONSEJO DE MINISTROS QUE DESPIERTA INTERES

Madrid, 9. — El Consejo del jueves tiene una singular importancia, la tiene porque en él quizás el señor Azaña se decida a proponer al Presidente de la República la reorganización ministerial, necesaria e imprescindible.

El señor Azaña consultó ayer sobre la conveniencia de hacer esta reorganización ministerial con los señores Prieto, Casares Quiroga y Domingo.

EL PLEITO RADICAL-SOCIALISTA

Como tememos anticipado, hoy a las cuatro de la tarde, se reunirá el Comité ejecutivo del partido radical-socialista. En esta sesión se tratará de la situación del Comité ante los acuerdos de la minoría parlamentaria.

Ante la afirmación hecha por el señor Domingo de haber recibido numerosos telegramas de los Comités provinciales felicitándole por su actitud, se dice que el Comité ejecutivo exhibirá en la reunión de hoy telegramas apoyando al Comité, recibidos de los cincuenta Consejos provinciales, con una excepción a lo más de tres o cuatro.

En la minoría parlamentaria radical-socialista hay dos diputados que no son radicales-socialistas, los señores Aldasoro y Sorzábal, que actúan y votan con los radicales-socialistas y no cotizan ni figuran inscritos en el partido.

En la minoría parlamentaria radical-socialista hay una provincia que tiene tres representantes, la de Tarragona, y en cambio no tiene constituido el organismo provincial.

Del examen de todas estas cuestiones y de la actuación del partido en la política se ha de ocupar en extenso el Comité Nacional, y la conclusión que parece probable es que se convocará con carácter de extremada urgencia un Congreso extraordinario que sea quien dirima la cuestión en definitiva.

Según manifestó un calificado elemento de la minoría radical-socialista, en la reunión del Comité ejecutivo del partido, se acordará que este Comité es competente para llevar el asunto relativo a las bases del programa mínimo de colaboración con el Gobierno. Después se acordará que no lo es la minoría parlamentaria y finalmente se adoptará el acuerdo de comunicar al jefe del Gobierno para que conteste a dichas bases.

LA LLAMADA A "QUORUM"

El Gobierno ha de convocar "quorum" para el miércoles de la semana venidera. Espera obtenerlo, y los jefes de las minorías tienen orden de comunicar con severas sanciones a los diputados que no vengan siquiera ese día a apoyar al Gobierno y dar su voto. La Mesa de las Cortes tiene unas cuantas leyes para las cuales se necesita "quorum". En ese día se procurará hacer varias votaciones, si hay número favorable, para dar salida a toda la labor legislativa pendiente de ese trámite.

Si consigue el Gobierno reunir mayoría, la votación alargará la vida parlamentaria del Gobierno al menos hasta el mes de octubre, porque entonces es segura la vacación parlamentaria, y el Gobierno procurará abrir la nueva etapa de Cortes con el proyecto de presupuestos.

EL DIRECTOR DE SEGURIDAD

En la Dirección general de Seguridad se facilitó esta madrugada a los periodistas la siguiente nota:

"El director general de Seguridad don Manuel Andrés abandonó ayer el sanatorio en que fué operado y acudió a su despacho de la Dirección, para reintegrarse a sus funciones. Par aatender al estudio y resolución de los asuntos penales visitas particulares hasta pasa-

dientes, han quedado suspendidas dos algunos días. Cuantos deseen hacer alguna consulta o formular reclamaciones, pueden dirigirse por escrito."

EL MINISTRO DE MARINA

Esta mañana, después de recibir varias visitas y despachar con el subsecretario, el señor Companys recibió a los periodistas.

Comenzó diciendo que el próximo día 19 marchará a Barcelona, de donde regresará el 21. Ese mismo día saldrá para El Ferrol, donde permanecerá hasta el 24, que regresará a Madrid.

Este viaje está supeditado a los acontecimientos políticos a parlamentarios que puedan surgir.

Preguntóse si esperaba pudiera plantearse algún asunto de esta índole, respondiendo: "Ninguno pero ya saben que en política no pueden hacerse profecías".

Después hizo constar la profunda contrariedad que le produce la consumación de los contraventores de la ley de pesca, sobre todo en las playas de Cataluña, y muy señaladamente entre Garraf y Tarragona donde raro es el día que esos pescadores no hacen alguna de las suyas. "Yo estoy dispuesto — dijo — a imponerles la ley de pesca en sus máximas sanciones.

El jueves se reunirá la Junta superior de Servicios Marítimos para tratar de conceder un crédito a nuestra Marina Mercante. El Consejo Superior Marítimo examinará en esa reunión toda la labor legislativa que tengo en proyecto y que se refiere al Estatuto del personal náutico, navegación libre, líneas regulares comerciales, escuelas náuticas, protección a la construcción naval nacional y otras también muy importantes."

Preguntó un periodista si había leído el sueldo de un periódico de la mañana afirmando que en el Consejo mañana se va a celebrar en Palacio, el señor Azaña solicitará del Presidente de la República ratificación de confianza para reorganizar el Ministerio.

El señor Companys, respondió: "Esa es una noticia absurda".

Se preguntó que cuándo creía

comenzarán las vacaciones, respondiendo:

"Si los diputados quieren, muy pronto; si no, no las habrá. Precisamente el señor Azaña no es muy partidario de vacaciones."

También se le preguntó si era cierto que para las próximas elecciones municipales se volverían a unir las fuerzas republicanas y socialistas, a fin de presentar candidatura en conjunción, respondiendo: "Hombre, no sé; pero no me parece que las gestiones marchen por ese camino".

Por último se le preguntó su impresión sobre el momento político contestando: "Miren ustedes; el cargo de ministro tiene mucha responsabilidad y hay que reservar las opiniones, pero quizás no tarde mucho en poder exponer la mía".

LA MINORIA SOCIALISTA

Se reunió la minoría socialista. Al terminar, el señor De Francisco manifestó que el representante de la minoría en la Comisión de Agricultura dio cuenta de su actuación especialmente de la realizada en los últimos días. La minoría la aprobó y le facultó para si lo considera necesario celebrar nuevas sesiones para hallar una fórmula armónica para la aprobación del proyecto de arrendamientos.

Casos de responsabilidades y se aprobó. También se examinaron varios votos particulares.

LOS JURADOS MIXTOS Y LA BANCA

Por el ministro de Trabajo se ha decidido que, suprimida la Corporación de la Banca, ésta actúa en el Consejo de Trabajo la Subcomisión especial a que alude el artículo 6 del decreto de 3 de noviembre de 1931:

1º Que se constituya una Comisión interina especial encargada, en relación con el Servicio de Legislación y Normas de Trabajo del examen de los informes relativos a las bases de trabajo, acuerdos y fallos de los Jurados mixtos de Banca.

2º Que dicha Comisión interina la formen dos vocales patronos e

igual número de obreros con un sueldo de cada representación, designados todos ellos por y entre las respectivas representaciones que formaron la última Conferencia nacional de la Banca Privada, designación que deberá tener lugar en el plazo de diez días, contados a partir del siguiente al de la publicación de esta orden en la "Gaceta de Madrid"; y

3º Que se asigne a dicha Comisión la misma presidencia, vicepresidencia y secretaría que tuvo la citada Conferencia nacional de la Banca.

DISGUSTO ENTRE LOS AGRICULTORES

Una comisión de agricultores de Toledo, presidida por el diputado señor Madariaga, se reunió en el Congreso para ver las medidas que se tomarán contra un proyecto de bases presentadas por la Federación de Obreros de la tierra a los Jurados mixtos de Talavera de la Reina.

Ayer se reunió este Jurado y el presidente no quiso poner a discusión las contra-bases patronales suspendiendo la reunión hasta consultar al ministro del Trabajo.

Los agricultores que han aceptado las bases presentadas, se muestran disgustadísimos, diciendo que están dispuestos a no sembrar y a adoptar otras resoluciones energéticas. No adoptaron medidas, esperando se reunan los representantes de otras provincias, para desarrollar acción de conjunto.

DE SU TORRE DE BADALONA LE ROBAN, A BARGARITA XIRGU 4.000 PESETAS EN ALHAJAS

Barcelona, 9. — El esposo de la genial artista Margarita Xirgu, ha presentado esta tarde una denuncia a la policía de Badalona, manifestando que de un cofre joyero que tenía aquella en su torre de la calle de Santa Madrona, 118, le habían sido sustraídas alhajas por valor de unas cuatro mil pesetas.

Ausente el matrimonio desde hace tiempo, ocupaban la finca cuatro sobrinos y un cuñado de la ilustre actriz, además de la criada que tenían a su servicio, la cual ha desaparecido, recayendo en ella sospechas de que haya sido la autora de la sustracción.

El Juzgado interviene y la policía busca a la expresada criada.

INTENTO DE ATRACO

Barcelona, 9. — Est atarde unos

automovilistas que circulaban por una de las carreteras de las inmediaciones de Barcelona, han denunciado a la guardia civil que un individuo había intentado atracarles.

Seguidamente la benemérita se ha puesto en movimiento, logrando detener al mencionado individuo que ha resultado ser de nacionalidad extranjera, y ha dicho llamarse Juan Kueger, de 36 años, a quien le ha sido ocupada una pistola y cápsulas para la misma.

RASGO CARITATIVO

Valencia, 9. — Una representación del Consejo de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad ha avisado al alcalde participándole que la Junta de Gobierno de la entidad ha acordado abrir libretas a favor de los niños pobres que nazcan en Valencia, siendo la primera imposición de 5 pesetas, y percibiendo un interés del 3 por 100.

Asimismo le dió cuenta de que la propia entidad ha acordado girar 300.000 pesetas para adquirir papel del último empréstito municipal, correspondiente al año 1928.

DE UN SACRILEGIO

Valencia, 9. — Siguen sin cesar las pesquisas para dar con los salvajes que destrozaron la imagen de la Virgen de los Desamparados, en el Puente del mar.

El diputado don Alfredo Puig Gimeno ha ofrecido restaurar la imagen por su cuenta y análogo ofrecimiento ha hecho el escultor de la derecha regional, don Luis Roig.

Los trabajos de la restauración comenzaron inmediatamente.

El gobernador interino, señor Afan de Rivera, se propone imponer una fuerte sanción a los culpables, caso de ser habidos, para que sirva de ejemplaridad.

JUEZ GRAVISIMAMENTE HERIDO POR AGRESIÓN

Santa Cruz de Tenerife, 9. — Cuando regresaba a Santa Ursula a las doce de la noche, procedente de la Orotava, y en compañía de unos amigos, el juez municipal don Gregorio Padrón García, fué nio-pinadamente agredido a tiros por un desconocido, que le causó una gravísima herida en el costado izquierdo.

Suc. de Torres & Virgili.-Tarragona

els familiars que són els qui donen les notes sentimentals d'aquells moments.

La mar estava feta una bassa d'oli o com delia un italià: "non c'è mare"; així estava tranquil·la Magnifica ocasió per a descansar, segons desitjaven; abans, però, volguérem contemplar l'allunyament de la terra, sempre estimable per als terrenys; i aquesta vegada jmai s'apartà del tot, puig és una gran avantatja fer el viatge marítim des de l'Adriàtic a l'Orient, co és, que en perdre de vista la península italiana, comença de veure's la costa d'Albània, Corfú, Grècia, etc., i així entre costa i costa segueix la resta fins a l'Asia.

Amb la bonança de la mar no cal dir com la vida a bord resultà vertaderament deliciosa comentant desseguida les salutacions i plàtiques amb altres passatgers, no mancant-hi, com en tots els vapors que van a Orient els indispensables jueus que parlen el castellà i ens recorden els temps de la Inquisició, si be ells mateixos reconeixen que allò era un gra d'anis en comparació del que els passa en les més grans nacions modernes; aquells amb els quals primerament platicarem procedien de Polònia i anaven a Jerusalem.

Nosaltres, però, a l' hora d'oració formavem grup a part, especialment pel matí en la Santa Missa a la qual hi assistien altres catòlics estrangers; i per la tarda en el res del Sant Rosari i mes del Sagrat Cor que no interromperem ni un sol dia des del començament de la Peregrinació.

Contribuí a fer-nos plaer el viatge marítim la gentilesa dels tripulants italians, que ens ompliren d'atencions, sense que hi hagués lloc a cap queixa. Els rats illures, que a bord fora de les hores del menjar ho són tots, i quan estàvem cansats de contemplar la mar i descifrar els noms de les poblacions costeres o de les illes pròximes, ens dedicavem a visitar les diverses dependències del gran vaixell "Vienna"; sempre recordarem especialment la bella

explicació i funcionament a la vista que ens feu l'oficial radio-telegrafista, descrivint-nos detalladament tots els aparells que conté el seu departament i fins poguérem veure com rebia les notícies de què es composa el diari que s'edita i reparteix al mateix vapor.

Fou el segon dia de navegació que entrats ja al golf de Patrasso ens disposarem a contemplar aquells paratges tan interessants per la història, com fou el lloc de la batalla de Lepant. Delphos, les muntanyes nevades del Parnàs i d'Acaia, la ciutat de Corínt i el seu famosissim estret, que els vaixells han de passar amb tota mena de precaucions tirats per un remolcador i lentament. Per entre aquells entornos de terrenys ròmecs i amb poquíssima vegetació, arribem al golf d'Egina, i passada la illa de Salamina, arribem per fi al port del Pireu des d'on tenim assenyalada l'excursió a l'antiquíssima Atenes.

EL PIREU

Sota aquest nom s'enten una petita península que té tres ports naturals, i una ciutat situada a les immediacions d'un d'aquests ports. La seva importància comença al temps del general atenienc, Temistocles (segle VI abans dc C.), qui regoneixent la seva posició estratègica, la convertí en port militar d'Atenes — en dista 7 km —, construint-hi unes muralles de 11 kilòmetres de circumferència, que prestaren grans serveis en la guerra del Peloponès. Pericles, altre general atenienc (segle V. a. C.) demés de continuar les fortificacions engrandí la ciutat, adquirint sempre més tal importància que arribà a compartir les funcions polítiques amb la pròpia Atenes. Mes al segle II abans dc Crist fou enderrocatada pel general romà Sila.

D'aleshores gairebé es pot dir que no adquirí importància fins al nostre temps en que ha passat a